

जयकल
सि. सु. ५

क्याप्य ७

३३

स्य ४

न जायते स एव परमर्ष इत्युच्यते. तदनन्तरं पर्वतोपे बहिमानिति शानं जायते तदेवानुमितिः.
 अत्र प्राचीनवदन्ति व्याप्यत्वेन शायमानं धूमं दिक्कं लिङ्गं मनुमिति करामिति तदुच्यते. साप
 मानं लिङ्गं तु करारं नहि. लिङ्गं स्यानुमित्यकरारत्वे हेतुमाह अत्रागतदिलिङ्गेन न स्यादनुमिति
 सदा. यद्यनुमितौ लिङ्गं करारं स्यात् तदा अत्रागतं न विनष्टं न बालिङ्गेन नानुमितिः
 स्यादनुमितिकरारस्य लिङ्गं स्वतन्त्रीमभावादिनि. व्याप्यत्वेन च तत्त्वधीः परमर्ष उच्यते.
 व्याप्तिविशिष्टं पक्षे रासह वैशिष्ट्यावगाहिज्ञानमनुमितौ जनकम्. तत्र व्याप्यः पक्षे
 इतिज्ञानं पक्षे व्याप्यवानिति ज्ञानञ्च. अनुमितौ तु पक्षे व्याप्य इति ज्ञानात् पक्षे साध्यमि
 त्याकारिका. पक्षे व्याप्यवानिति ज्ञानात् पक्षः साध्यवानि त्याकारिका. द्विविधा विषय
 राम शतित्यक्षसाध्यवानि तेवानुमिति रित्यन्ये. ननु बहिव्याप्य धूमवानप्य
 पर्वत इतिज्ञानं विनापि यत्र पर्वतो धूमवानिति प्रत्यक्षत नो धूमो बहिव्याप्य

पक्षनिष्ठप्रका
रतानिरूपितव्या
प्यनिष्ठविशे
षास्तत्तादि
ज्ञानमित्यर्थः

व्याप्यनिष्ठप्रकारता निरूपितत्र निष्ठविशेषतासा
विज्ञानमित्यर्थः ४

चित्तासहकारं विना शक्यं भानं सर्वविषयाणां पश्यन् अतो यं जानो विषयव्यावृत्तमान
 ससदेकाजीकरणां तत्तत्कारणं स्य तस्य व्यवहृतविप्रकृत्यर्थं न प्रत्यक्षोक्तं रोतीत्य
 थः योगिने विविधा युक्ता युजा नास्व अतो योगज धर्मस्यापि द्वे विध्ययुक्तस्य ताव
 द्योगज धर्मसहायेन मनसा काशाय रमा रावादिनिमित्तवदार्थो गोरं ज्ञानं सर्वदेवम
 विनुमर्हति द्वितीयस्य चित्ताविशेषोपेसहकारी इति श्रीविषयनाथपंचाननभट्टावा
 यैविरचितायां सिद्धान्तमुक्तावल्यां प्रत्यक्षपरिच्छेदः अनुमितिं व्युत्पादयति व्यापा
 रस्तु परामर्शः कर्तव्यं व्यापि धीर्भवेत् अनुमाया मिति अनुमितौ व्यापि ज्ञानं कर्तव्यं
 परामर्शो व्यापारः तथा हि येन पुरुषेण रामहानसादौ धर्मेव हेतुर्वापि निर्दिष्टतापश्चाच्च
 स एव पुरुषः द्वयित्यर्थतादौ अन्वष्टि न नूनं धर्मरेखापश्यति तदनन्तरं धर्मावति
 व्याप्य इत्येवं रूपव्यापि स्मरतां तस्य भवति पश्चात्तव हि व्याप्य धर्मवानयमवति इति ज्ञा

जयकृष्णं वा
सि. सु. पी. तो.

३३

मित्युच्यते. तदा कार्यकारणभाववयं वदित्वा. **धूमो धूमश्चात्रा लोकवान्यर्त्ततद्रतिता नाद**
पुनर्मिति स्थानत इति. इत्यत्र यत्रा न ह वंतत्रा विवेक्षितं ज्ञानं कल्पनीयं फलानुरूपं
रस्यादोषत्वादिति. व्याप्तेनामव्याप्ताश्रयस्तत्र व्याप्तिः केत्यत आह व्याप्तिः साध्यवदन्यस्मि
न समन्वे उदाहृतः. बहिमान्धमादित्यादौ साध्यं बहिः साध्यवान्महानसादिस्तदन्वो जल
हृदिः तदवति त्वं धूमस्येति यस्यासमन्वयः धूमवान्महानसादित्यादौ साध्यवदन्यस्मिन्नयः पि
रादौ बहूः सत्त्वा न्नति व्याप्तिः. अत्र येन समन्वेन साध्ये तेनैव साध्यवान्महानसा
न्यथा समवायसमन्वेन बहिमान्महानसादौ तदन्वो महानसादिस्तत्र धूमस्य विद्यमाना
द्व्याप्तिप्रसंगतः साध्यवदन्यश्च साध्यवत्त्वाच्चिन्नपुनियोगि ताकमेव तान्
वोध्यः. तेन यत्किंचिदवहिमनो महानसादेर्भिन्नवर्त्ततादौ धूमस्य स त्वेपिन स
तिः. येन समन्वेन हेतुतेनैव समन्वेन साध्यवदन्यावति त्वं बोध्यम. तेन बहिमदन्यस्मि

ननु व्याप्तिप्रकारेण तद्व्याप्यतावच्छेदकप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानानुसंग्यमात्रेण न च गृह्यमात्रेण
 तद्व्याप्यतावच्छेदकप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानानुसंग्यमात्रेण न च गृह्यमात्रेण
 तद्व्याप्यतावच्छेदकप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानानुसंग्यमात्रेण न च गृह्यमात्रेण
 विशेषताशास्त्रिज्ञानमित्यर्थः.

इति स्मरस्मरतां तत्र ज्ञानद्वयादेवानुमितिदर्शनात् व्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानं
 सर्वत्र नकारतां किं नु व्याप्यतावच्छेदकप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानत्वेन कीदृशत्वस्यावश्यकत्वात्
 विशिष्टज्ञानकल्पने गौरवाच्चेति चेन्न व्याप्यतावच्छेदकाज्ञानेपि बहिर्व्याप्यवानिति ज्ञानाद
 नुमित्युच्यते. लाघवाच्च व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानत्वेन हेतुत्वम् किंच भ्रमवान्यवर्त्तते इति
 ज्ञानादनुमित्यापत्तिः. व्याप्यतावच्छेदकीभूतधर्मत्वप्रकारकज्ञानस्य सत्त्वात् न चैतद्व्याप्य
 तावच्छेदकप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानस्य हेतुत्वं बाधमत्रैतस्य व्याप्तिग्रहे मैत्रस्य
 पक्षधर्मताज्ञानादनुमित्यापत्तेः. यदि तत्पुरुषो य गृह्यमात्रा व्याप्यतावच्छेदकप्रकारक
 तत्पुरुषो य पक्षधर्मताज्ञानं तत्पुरुषो यानुमितौ हेतु रित्युच्यते. तदा नूनं तत्कार्यकारताभावा
 पत्तिः. मन्त्रते तु समवायेन व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानं समवायेनानुमितेर्जनयतीत्य
 र्थेनानन्तकार्यकारताभावः. यदि व्याप्तिप्रकारकज्ञाने पक्षधर्मताज्ञानं वस्त्वन्तं त्रकारता

जयलस वासुधैव कुटुम्बकम् । धर्मो रक्षति रक्षितः ।
सि. सु. पी. विष्णुप्रतिवागिभेदकृद्विराट्साध्यानानाधिकरसाध्यास्यधर्मो रक्षति रक्षितः । ३

人

ननुमादित्यादौ हेत्वधिकरणाद्यव्यवहारादिवत्प्रत्ययभावप्रतियोगित्वं तत्रैव न्यादेरस्तीत्यव्याप्तिः न च स
मानाधिकरणावहिर्लभमप्यारैव व्याप्तिरिति वाच्यम् तत्तद्वहेदप्युभयाभावसत्त्वादेकस
त्वेपि द्वयेनास्तीति प्रतीतेः गुरावन्त्यव्यवहारादित्यादावव्याप्तिश्च तेषां त्रिसाध्यतावच्छेद
कंप्रतियोगिता नवच्छेदकं तदवच्छिन्नसाध्यसामानाधिकरत्यं व्याप्तिरिति वाच्यम् न
थावहेत्तुमनिष्ठा त्वताभावप्रतियोगितानवच्छेदकं यत्साध्यतावच्छेदकं तदवच्छिन्न
साध्यसामानाधिकरं व्याप्तिरिति सिद्धम् ननु रूपत्वव्याप्यजातिमहात्तदवच्छिन्नत्वा
दित्यत्र साध्यतावच्छेदकं रूपत्वव्याप्यजातयस्तासां शुक्लत्वा जातीनां नी
त्यादिवत्प्रभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमस्तीत्यव्याप्तिरिति वाच्यम् तत्र परंपरया
रूपत्वव्याप्यजातित्वस्यैव साध्यतावच्छेदकत्वात् नहि तादृशधर्मावच्छिन्नाभावः
क्राण्डविध्यमस्ति रूपत्वव्याप्यजातिमन्तास्तीति बुद्ध्यापत्तेः

नथापि निग्रहप्रयत्नेऽप्यसंनिच्छेद्यत्र प्रतियोगि यदहेतुमन्निष्ठा नानाभावप्रतियोगिता नवच्छेदके साध्यता वाच्यते
 तन्नात्मकस्याहेतुसंग्रहे हेतुसंग्रहादि करणप्रतियोगिता नानाभावप्रतियोगिता नवच्छेदके भेदकूटि
 पिकरैर्निष्ठमास्तरीयं न ज्ञेयं चकार कावाच्ये

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

ननु केवलान्वयिनिज्ञेयत्वादौ साध्यवदन्यस्यैव न सत्येपिनसृजिः साध्यवदन्यावत्तित्वं साध्यवदन्यवत्तित्वत्वा
 वच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावात्तेन धर्मवत्त्वहेति तत्र यत्किंचित् साध्यवदन्यवद्वहदिव
 त्वाभावेपि जातिव्यापिः अन्यथापि दुष्यं गुणकर्मण्येव विशिष्टसत्त्वादित्यादौ विशिष्ट
 सत्तायाः शुद्धसत्तायाश्चेक्यासाध्यवदन्यस्मिन् गुणादाववत्तित्वं नास्ति तत्रात्र हेतुता
 वच्छेदकरूपरावत्तित्ववाच्यमहेतुतावच्छेदकवत्तित्वानवच्छेदकमिति फलितोऽर्थः
 ननु केवलान्वयिनिज्ञेयत्वादौ साध्यवदन्यस्यापि सिद्धत्वादव्यापिः किंचित् तावान्
 जातेरित्यादौ साध्यवदन्यस्मिन् सामान्यादौ हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन समवायेन वृत्ते
 रप्यसिद्धत्वादव्यापिरतमहः अथवा हेतुमन्तिष्ठाविरहाप्रतियोगितासाध्येन हेतोरेकाधिक
 रताप्यव्यापिरुच्यते हेतुमन्तिष्ठावतिर्यस्य सत्तयाविरहोभावः तथा च हेतुधिकरतावत्य
 भावाप्रतियोगितासाध्येन सह हेतोः सामानाधिकरण्याप्यपि अन्यथापि प्रवर्तौ वद्विना
 हेतुसमानाधिकरण्यावत्यन्ताभावाप्रतियोगितासाध्येन सामानाधिकरण्याप्यपिः १

परंपरासम्बन्धं
 कृतावच्छेदकधर्मविरहितं
 गिता
 तत्तत्तथाहमेतत्समानाधिकरताभावप्रति-
 तावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यसामानाधिकरतावच्छि-
 तावच्छेदकमेककूटविशिष्टं साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यसामानाधिकरतावच्छिन्नविशिष्टं

तथावच्छेदकत्ववाच्यजातेरभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमिति जाति
 त्वस्यप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावात्तथापिः एवंदत्तिसमान्दारीसंयोगादित्यादावपिदराधा
 दोसाध्योपरंपरयादत्तत्वमेवसाध्यतावच्छेदकमितिनाप्यापिः साध्योदिनेदेनप्याप्ये
 दात्तादसाध्यत्वेसाध्यतावच्छेदकतावच्छेदकप्रतियोगितावच्छेदकतानवच्छेदकमित्य
 पितक्षदात्रकमितिबदन्ति हेत्वधिकरतां व हेतुतावच्छेदकविशिष्टाधिकरतांवाच्य
 मनेनदध्यंकर्मन्यविशिष्टसत्त्वादित्यादौशुद्धसत्त्वाधिकरतागुणानिष्ठाभाव
 प्रतियोगित्वेपिद्वयस्वनाप्यापिः हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेनहेत्वधिकरतांवा
 ध्यमनेनसमवायेधर्माधिकरतातदवयवनिष्ठाभावप्रतियोगित्वेपिवहेर्नप्यापिः
 प्रत्येकप्रतियोगिव्यधिकरता — बोध्यः तेनकविसंयोगीएतद्व्यसत्त्वादित्यत्र

हेतुतावच्छेदकसम्बन्धोवच्छिन्नहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नाधेयतानिरूपकवत्सत्ताभावप्रतियोगितावच्छेदककूटविशिष्टसाध्यतावच्छेदकावच्छि-
 न्नासाध्यसामानाधिकरतावच्छिन्नप्रतियोगिव्यधिकरताहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुमनिष्ठा
 धेयतानिरूपकवत्सत्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकमेककूटविशिष्टसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यसामानाधिकरतावच्छिन्नविशिष्टः १

